

«ПРЕДМЕТНИЙ СВІТ» ВІЙНИ: ПСИХОЛОГІЧНИЙ ДОСВІД У РОМАНІ Т. О'БРАЄНА «ТЕ, ЩО ВОНИ НЕСЛИ»

Саржинська Катерина Олександрівна

викладач кафедри мовної підготовки та гуманітарних наук

Дніпровського державного медичного університету

вул. Володимира Вернадського, 9, Дніпро, Україна

<https://orcid.org/0000-0002-7190-0087>

У статті досліджено функціонування матеріальних об'єктів у романі американського письменника Тіма О'Браєна «Те, що вони несли» як ключового засобу репрезентації психологічного досвіду солдатів у воєнному дискурсі. Актуальність дослідження зумовлена необхідністю глибшого осмислення того, як художній текст відтворює травматичний досвід війни через взаємодію фізичного та внутрішнього вимірів людського існування. У центрі уваги перебуває «предметний світ» роману, який виходить за межі суто побутової функції та набуває символічного, психологічного та наративного значення. Доведено, що матеріальні речі в романі виконують низку важливих функцій: вони є носіями пам'яті, засобами вираження емоцій, інструментами підтримки психологічної рівноваги та чинниками формування ідентичності персонажів. Застосування підходів “material turn” та “thing theory” дозволяє розглядати речі як активних агентів, що формують смисли, впливають на поведінку героїв та організують наратив. Проаналізовано, як індивідуальні предмети персонажів відображають їхній внутрішній стан, страхи, надії та моральні дилеми, а також виконують роль своєрідних психологічних «якорів» у граничних умовах війни. Особливу увагу приділено співвідношенню матеріального та нематеріального «вантажів», який несуть солдати. Показано, що поряд із фізичними об'єктами існує невидимий психологічний тягар – страх, сором, провинна, спогади, пам'ять про пережите, який має не меншу, а інколи й більшу вагу. Наголошено, що ці внутрішні переживання формують моральні дилеми та впливають на прийняття рішень у критичних ситуаціях. Ці емоційні тягарі не зникають із закінченням війни, а продовжують формувати життя героїв, впливаючи на їхні дії та світосприйняття. Зроблено висновок, що матеріальні об'єкти в романі виступають не пасивними деталями, а активними елементами художньої структури, через які розкривається складна природа воєнного досвіду як поєднання фізичного, психологічного та морального вимірів.

Ключові слова: воєнна проза, матеріальні об'єкти, «предметний світ», “thing theory”, психологічний досвід, символізм речей, травма війни, пам'ять, емоційний тягар.

Постановка проблеми в загальному вигляді та обґрунтування її актуальності. Воєнний дискурс набуває особливої актуальності у сучасному турбулентному світі, коли війна стає не лише політичною чи історичною подією, а й важливим чинником формування суспільної свідомості та культурних смислів. Погоджуємося з думкою І. Стаднік, що воєнний дискурс є результатом взаємодії політичних, соціокультурних, психологічних та історичних процесів, який реалізується в різних формах текстів, здатних естетично трансформувати реальність війни (Стаднік, 2016, с. 64). У цьому контексті особливого значення набуває воєнна проза як ключовий елемент воєнного дискурсу, що дозволяє осмислити війну не лише як сукупність подій, а як глибокий психологічний і моральний досвід, репрезентований, зокрема, у романі Тіма О'Браєна «Те, що вони несли» (“The Things They Carried”) (1990). Актуальність дослідження зумовлена необхідністю глибшого аналізу того, як матеріальні об'єкти та речі у романі Тіма О'Браєна «Те, що вони несли» слугують

засобом репрезентації психологічного та морального досвіду солдатів. Вивчення функцій предметів як носіїв пам'яті, емоцій і символічного значення дозволяє краще зрозуміти механізми формування колективної воєнної пам'яті та вплив художніх текстів на осмислення травматичного досвіду війни.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Тім О'Браєн здобув визнання як один із найвизначніших американських авторів другої половини ХХ століття. Його твори стали канонічними у вивченні американської воєнної прози та психології війни. Через досвід війни, моральні дилеми та художню правду його література сприяє глибшому розумінню людської природи та складних історичних подій. Закономірно, що його художні твори опинилися у фокусі аналізу значної кількості літературознавців (R. Almasoudi, A. Aqeeli, B. Boyle, S. Bonney, D. Bruckner, C. Calloway, T. Chen, R. Crownshaw, S. Dhobi, R. Harris, F. Hassebrock M. Kakutani, L. Kowalewski, J. Mariani, D. Saleem, C. Schwenkel, P. J. Smith та ін.). Різновекторність розвідок засвідчують,

що творчість Тіма О'Браєна вирізняється глибоким психологізмом, осмисленням травматичного досвіду війни у В'єтнамі та новаторським поєднанням художнього вимислу з автобіографічною правдою, розширюючи межі традиційної воєнної прози. Попри значний інтерес у світовій науці, в українському літературознавстві твори Тіма О'Браєна залишаються недостатньо дослідженими, що зумовлює необхідність подальших наукових розвідок у цьому напрямі. Водночас окремі спроби осмислення його прози все ж з'являються: зокрема, матеріал О. Островської-Лютої у журналі "NV" акцентує увагу на романі «Те, що вони несли» як творі, що репрезентує війну через особистий, емоційний і тілесний досвід солдата, розкриваючи моральні дилеми, психологічні травми та універсальний вплив війни на людську свідомість (Островська-Люта, 2025).

Формулювання мети і завдань статті. Метою статті є дослідження того, як матеріальні об'єкти та речі репрезентують психологічний досвід персонажів у романі Т. О'Браєна «Те, що вони несли». **Завдання** полягає у визначенні функцій предметів як носіїв пам'яті, емоцій та моральних переживань солдатів, а також у виявленні їхнього символічного та культурного значення у контексті воєнної прози. Стаття спрямована на аналіз репрезентації «предметного світу» війни як інструменту осмислення травматичного досвіду та формування колективної воєнної пам'яті.

Виклад основного матеріалу дослідження. Воєнна проза репрезентує війну не лише як зовнішню реальність, а й як моральний, психологічний та соціокультурний досвід учасників конфлікту, поєднуючи подієвий, психологічний, соціальний і символічний аспекти війни, що дозволяє читачеві осмислити не лише історичні події, а й суб'єктивні переживання солдатів. Саме тому, аналізуючи воєнний дискурс, дослідники зосереджують увагу на прозі як на художній трансформації реальності війни, що формує суспільні уявлення, моральні оцінки та культурні сенси (Рябченко, 2019, с. 65).

Роман Тіма О'Браєна «Те, що вони несли» демонструє основні ознаки воєнної прози: подієвість, психологізм, соціальну спрямованість, символічність і метафоричність, етичну проблематику, нарративну форму та естетичну трансформацію дійсності (Hassebrock, Boyle, 2009). Кожен із цих аспектів сприяє формуванню комплексного образу війни, що включає як зовнішні події, так і внутрішні переживання солдатів, підкреслюючи взаємозв'язок історичного, психологічного та соціокультурного досвіду.

Дієслово "to carry", винесене у назву роману набуває як прямого, так і переносного значення, підкреслюючи фізичні, емоційні, моральні та екзистенційні тягарі персонажів. Рефрен "They carried..." структурує нарратив, імітуючи ритм маршу та створюючи єдиний потік колективного досвіду. Перерахування предметів не лише створює ілюзію документальної точності, а й слугує інструментом характеротворення та психологічного портретування, перетворюючи матеріальні об'єкти на активних учасників нарративу (O'Brien 1990).

Відзначимо, що у літературознавчій традиції предмети зазвичай розглядалися як допоміжні елементи, а саме – як частини побутового або сюжетного тла, що формує атмосферу або простір твору. Проте концепції «матеріального повороту» ("material turn") та теорії речей ("thing theory") дозволяють розглядати речі як активні агенти культурних і соціальних процесів, що несуть пам'ять, символічне та культурне значення (Brown, 2001; Bennett, Joyce, 2010; Malafouris, 2013). У художній літературі ці підходи дали поштовх до розгляду речі як автономної семіотичної одиниці, що здатна формувати психологічний досвід персонажів, організовувати сюжет, передавати культурні коди та створювати цілісну модель світу. Зокрема, у роботах сучасних літературознавців окреслюється концепція агентності речей у художньому тексті та їхня здатність формувати смисли і культурні практики (Ryan, 2012; Городнюк, 2017; Schauss, 2018).

Саме такі особливості предметного світу стають ключовими у романі Тіма О'Браєна «Те, що вони несли», де матеріальні об'єкти не лише відтворюють фізичні реалії війни, а й уособлюють емоційні, моральні, психологічні тягарі солдатів, стаючи активними носіями пам'яті та смислу. У художньому світі твору матеріальні речі, які носять солдати, виходять за межі суто практичної функції, перетворюючись на психологічні маркери внутрішнього стану персонажів та унаочнюючи страх, провину, віру або надію. Адже внутрішній світ людини найповніше проявляється через її дії та символічні вираження, які відображають психічні процеси та творчі імпульси (Роменець, 2001, с. 37). В умовах війни такими символами стають речі, які солдати несуть буквально та метафорично.

Як вже зазначалося, у романі Тіма О'Браєна функція матеріальних речей, які носять солдати, виходять за межі свого практичного призначення. Вони перетворюються на своєрідні психологічні маркери, що дозволяють унаочнити внутрішній стан персонажів, передати їхні

страхи, почуття провини, надії та прагнення до емоційної рівноваги. Умови війни обмежують можливості безпосереднього вираження переживань, тому речі стають альтернативною мовою психіки, через яку проявляється внутрішній досвід людини.

Особливо показовим у цьому контексті є образ лейтенанта Джиммі Кроса, який носить листи, фотографію та камінчик від дівчини Марти:

“First Lieutenant Jimmy Cross carried letters from a girl named Martha... In the late afternoon, after a day's march, he would dig his foxhole, wash his hands under a canteen, unwrap the letters... and spend the last hour of light pretending”; “In the first week of April... Lieutenant Jimmy Cross received a good-luck charm from Martha. It was a simple pebble... He carried the pebble in his mouth, turning it with his tongue, tasting sea salt and moisture” (O'Brien, 1990).

Ці предмети не мають практичної цінності, проте виконують важливу психологічну функцію, слугуючи засобом втечі від травматичної реальності війни. Герой наділяє їх додатковими, часто уявними смислами, створюючи власний емоційний простір, у якому може тимчасово уникнути страху та відповідальності. Листи стають своєрідним «контейнером» для почуттів, а камінчик набуває символічного значення як фізичний об'єкт, що підтримує ілюзію зв'язку з мирним життям. Проте після смерті Теда Лавендера ці самі речі трансформуються у джерело провини, і Джиммі Крос, намагаючись позбутися морального тягаря, знищує їх. Така поведінка відображає механізм психологічного перенесення, коли внутрішній біль локалізується у зовнішньому об'єкті.

На відміну від лейтенанта, Тед Лавендер носить предмети, які безпосередньо відображають його психологічний стан:

“Ted Lavender, who was scared, carried tranquilizers until he was shot in the head outside the village of Than Khe... They carried all they could bear; and then some, including a silent awe for the terrible power of the things they carried” (O'Brien, 1990).

Так, транквілізатори, марихуана та інші заспокійливі засоби є матеріалізацією постійного страху і тривожності. Вони виконують функцію штучного приглушення емоційної напруги, однак не усувають її причин. Таким чином, речі цього героя демонструють прагнення втекти від реальності, що в умовах війни стає характерною психологічною стратегією. Після його смерті ці предмети набувають нового значення, перетворюючись на символ безсилля людини перед небезпекою та невідворотністю смерті.

Інший аспект функціонування речей представлений через образ Генрі Доббінса, який носить панчохи своєї дівчини: *“...Henry Dobbins carried his girlfriend's pantyhose wrapped around his neck as a comforter. They all carried ghosts”* (O'Brien, 1990). Цей предмет не має раціонального пояснення, проте виступає джерелом психологічного комфорту. Він символізує любов, захист і зв'язок із домом, а також підтримує віру героя у власну безпеку. Навіть після того, як дівчина його покидає, Генрі Доббінс не відмовляється від цього предмета, що свідчить про важливість ірраціональних символів у збереженні психічної рівноваги. У граничних умовах війни такі об'єкти стають необхідними для підтримки внутрішньої цілісності особистості.

У свою чергу герой Кіова носить Біблію та фотографії родини, що підкреслює його духовність і зв'язок із культурною традицією. Наприклад, *“Kiowa, a devout Baptist, carried an illustrated New Testament that had been presented to him by his father...”; “On ambush, or other night missions... Kiowa always took along his New Testament and a pair of moccasins for silence”* (O'Brien, 1990). Його речі виконують функцію морального орієнтира, дозволяючи зберігати людяність у ситуаціях насильства та хаосу. Релігійні символи стають джерелом внутрішньої стійкості, а пам'ять про родину підтримує зв'язок із довоєнним життям. Таким чином, предмети Кіови репрезентують не лише індивідуальний досвід, а й ширший культурний і духовний контекст.

Мітчелл Сандерс носить практичні речі – гігієнічні засоби та презервативи: *“...Mitchell Sanders, the RTO, carried condoms”* (O'Brien, 1990). Такі суто інтимні предмети віддзеркалюють прагматизм та цинічний гумор цього героя, виконуючи роль психологічного захисту. Через іронію та оповідання історій Сандерс дистанціюється від жахів війни, використовуючи механізм когнітивного контролю над хаосом (Савіна, Цимбровський, 2024, с. 98).

Рет Кайлі, військовий медик, носить медикаменти, що символізують відповідальність за життя інших: *“As a medic, Rat Kiley carried a canvas satchel filled with morphine and plasma and malaria tablets and surgical tape and comic books and all the things”* (O'Brien, 1990). Проте поступово ця відповідальність стає джерелом психологічного виснаження, що призводить до внутрішнього зламу.

Прикметно, що відсутність значущих речей у Нормана Бовкера також має символічне значення. Його єдиним особистим предметом є щоденник (*“...Norman Bowker carried a diary”* (O'Brien, 1990)), що підкреслює внутрішню по-

рожнечу та втрату ідентичності. Відсутність матеріальних «якорів» ускладнює процес осмислення травматичного досвіду, що в подальшому призводить до глибокої психологічної кризи. Таким чином, не лише наявність, а й відсутність речей може виступати важливим індикатором внутрішнього стану персонажа.

Отже, матеріальні об'єкти виконують функцію своєрідних «якорів», які допомагають героям зберігати психологічну рівновагу. Вони можуть виступати носіями пам'яті, засобами регуляції емоцій або інструментами формування ідентичності. Через речі персонажі утримують зв'язок із минулим, підтримують самоконтроль та знаходять способи впоратися з травматичним досвідом.

Проте оповідач Тім О'Браєн підкреслює, що солдати на війні носять із собою не лише матеріальні речі (зброю, їжу та спорядження), але й значно важчий, невидимий тягар. Йдеться про внутрішні переживання, які формують їхній психологічний стан: страх здатися боягузом, болісні спогади, глибокий сором і відчуття провини. На відміну від фізичних предметів, ці емоційні тягарі неможливо залишити позаду, адже вони залишаються з солдатами навіть після війни, впливаючи на їхню особистість, стосунки та подальше життя. В тексті це показано наступним чином:

"They carried all the emotional baggage of men who might die. Grief, terror, love, longing these were intangibles, but the intangibles had their own mass and specific gravity, they had tangible weight. They carried shameful memories. They carried the common secret of cowardice barely restrained, the instinct to run or freeze or hide, and in many respects this was the heaviest burden of all, for it could never be put down, it required perfect balance and perfect posture. They carried their reputations. They carried the soldier's greatest fear? which was the fear of blushing?" (O'Brien, 1990).

Важливо також зазначити, що значення предметів у романі не є статичним. Воно змінюється залежно від обставин та внутрішнього стану персонажів. Те, що спочатку слугує джерелом розради, згодом може перетворитися на символ провини або втрати. Така трансформація підкреслює динамічний характер психологічного досвіду війни.

Крім індивідуального виміру, речі у творі мають і колективне значення. Предмети, які солдати носять для групи, зокрема рації, аптечки чи зброю, символізують відповідальність за інших та формують взаємозалежність між членами підрозділу. Це створює особливу соціальну динаміку, у якій кожен несе не лише власний, а й спільний тягар.

В цьому контексті яскраво реалізується концепція "thing theory", яка розглядає об'єкти художнього твору не просто як пасивні предмети, а як активні учасники у формуванні смислу та переживань. Тому матеріальні речі в романі стають активними учасниками психологічного процесу: вони не лише відображають внутрішній стан солдатів, а й формують їхні поведінкові стратегії, підтримують емоційний баланс та створюють можливості для символічного спілкування з собою та іншими.

Висновки та перспективи подальших досліджень. У романі Тіма О'Браєна «Те, що вони несли» матеріальні об'єкти виконують низку ключових психологічних та нарративних функцій, що визначають їхню роль у структурі твору. Передусім вони виступають носіями пам'яті, зберігаючи зв'язок персонажів із минулим, домом і близькими, а також функціонують як засоби репрезентації емоцій, матеріалізуючи страх, любов, провину чи надію. Водночас речі виконують регулятивну функцію, адже допомагають солдатам підтримувати емоційний баланс у граничних умовах війни, слугуючи своєрідними психологічними «якорями». Не менш важливою є їхня ідентифікаційна функція: через предмети герої конструюють і зберігають власне «я», утримують цілісність особистості в умовах деструктивного досвіду. Окрім цього, матеріальні об'єкти реалізують комунікативну функцію, виступаючи посередниками між внутрішнім світом персонажів і зовнішньою реальністю, а також між індивідуальним і колективним досвідом війни. Вони також виконують нарративну функцію, оскільки стають активними елементами оповіді, через які розкриваються моральні дилеми, внутрішні конфлікти та психологічна еволюція героїв. Динаміка значення речей у романі підкреслює їхню трансформаційну функцію: залежно від обставин і переживань персонажів ті самі предмети можуть змінювати своє символічне навантаження – від джерела підтримки до знаку провини чи втрати. Водночас вони виконують і соціальну функцію, відображаючи взаємозалежність солдатів та колективний характер переживання війни. У сукупності ці функції демонструють, що матеріальні об'єкти в романі є не пасивними деталями, а активними чинниками формування психологічного досвіду, завдяки яким війна постає як складний процес, що поєднує фізичний, емоційний та моральний виміри людського існування. Вважаємо, що окремої уваги потребує подальше осмислення регулятивної функції матеріальних об'єктів як своєрідних психологічних «якорів» у структурі художнього тексту, зокрема в контексті репрезентації посттравматичного досвіду війни.

ЛІТЕРАТУРА

1. Городнюк Н. Res incognita: семіотика речі у східнослов'янському модерністському романі першої половини ХХ століття: монографія. Дніпро: Свідлер А. Л., 2017. 558 с.
2. Островська-Люта О. Чому українцям варто прочитати книгу «Те, що вони несли». *Журнал NV*. 2025. URL: <https://nv.ua/ukr/opinion/shcho-pochitati-chomu-ukrajincyam-var-to-prochitati-knigu-pro-amerikancya-yakiy-voyu-vav-u-v-yetnami-50479216.html>
3. Роменець В. Психологія творчості. Київ: Либідь, 2001. 288 с.
4. Рябченко М. Комбатантська проза в сучасній українській літературі: жанрові та художні особливості. *Слово і Час*. 2019. № 6. С. 62–73.
5. Савіна І., Цимбровський В. Феномен війни: когнітивний, філософський та соціальний виміри: Матеріали ІV Міжнародної наукової конференції «Воєнні конфлікти та техногенні катастрофи: історичні та психологічні наслідки», (18–19 квітня 2024 року). Т.: ФОП Паляниця В. А., 2024. С. 98–99.
6. Стаднік І. Лінгвістична відповідність понять “воєнний” дискурс vs “військовий” дискурс. *Science and Education a New Dimension. Philology*. 2016. № IV(22). Issue 99. P. 63–66.
7. Bennett T., Joyce P. Material powers: Cultural studies, history and the material turn. Routledge. 2010. 232 p.
8. Brown B. Thing Theory. *Critical Inquiry*. 2001. № 28(1). P. 1–22.
9. Hassebrock F., Boyle B. Memory and Narrative: Reading 'The Things They Carried' for Psyche and Persona. *Across the Disciplines*. 2009. №6.
10. Malafouris L. How things shape the mind: A theory of material engagement. MIT Press. 2013. 304 p.
11. O'Brien T. The Things They Carried. Boston: Houghton Mifflin, 1990. 212 p.
12. Ryan D. Virginia Woolf and the Materiality of Theory: Sex, Animal, Life. PhD thesis. University of Glasgow. School of Critical Studies, English Literature. 2012. URL: <https://theses.gla.ac.uk/3408>
13. Schauss M. Like a Thing Forsaken: Beckett, Sebald and the Politics of Materiality. PhD thesis. Department of English and Comparative Literary Studies. University of Warwick. 2018. 299 p.

REFERENCES

1. Horodniuk, N. (2017). Res incognita: semiotyka rechi u skhidnoslovianskomu modernistskomu romani pershoi polovyny XX stolittia: monografiia [Res incognita: semiotics of the object in the East Slavic modernist novel of the first half of the 20th century: monograph]. Dnipro: Svidler A.L. [in Ukrainian]
2. Ostrovska-Liuta, O. (2025). Chomu ukraintsiam var-to prochytaty knyhu «Te, shcho vony nesly» [Why Ukrainians should read “The Things They Carried”]. *NV Journal*. Retrieved from: <https://nv.ua/ukr/opinion/shcho-pochitati-chomu-ukrajincyam-var-to-prochitati-knigu-pro-amerikancya-yakiy-voyu-vav-u-v-yetnami-50479216.html> [in Ukrainian]
3. Romenets, V. (2001). Psykholohiia tvorchosti [Psychology of creativity]. Kyiv: Lybid. [in Ukrainian]
4. Riabchenko, M. (2019). Kombatantska proza v suchasni ukrainiskii literaturi: zhanrovi ta khudozhni osoblyvosti [Combatant prose in contemporary Ukrainian literature: genre and artistic features]. *Slovo i Chas [Word and Time]*, 6, 62–73. [in Ukrainian]
5. Savina, I., & Tsimbrovskii, V. (2024). Fenomen viiny: kohnityvnyi, filosofskyi ta sotsialnyi vymiry [Phenomenon of war: cognitive, philosophical and social dimensions]. In Materials of the IV International Scientific Conference “War Conflicts and Technogenic Disasters: Historical and Psychological Consequences” (pp. 98–99). Ternopil: FOP Palyanytsia V.A. [in Ukrainian]
6. Stadnik, I. (2016). Linhvistychnyi vidpovidnist poniat “voiennyi” dyskurs vs “viiskovyi” dyskurs [Linguistic equivalence of the concepts “war discourse” vs “military discourse”]. *Science and Education a New Dimension. Philology*, IV(22), 63–66. [in Ukrainian]
7. Bennett, T., & Joyce, P. (2010). Material powers: Cultural studies, history and the material turn. Routledge.
8. Brown, B. (2001). Thing Theory. *Critical Inquiry*, 28(1).
9. Hassebrock, F., & Boyle, B. (2009). Memory and Narrative: Reading 'The Things They Carried' for Psyche and Persona. *Across the Disciplines*, 6.
10. Malafouris, L. (2013). How things shape the mind: A theory of material engagement. MIT Press.
11. O'Brien, T. (1990). The Things They Carried. Boston: Houghton Mifflin.
12. Ryan, D. (2012). Virginia Woolf and the Materiality of Theory: Sex, Animal, Life (PhD thesis). University of Glasgow, School of Critical Studies, English Literature. Retrieved from: <https://theses.gla.ac.uk/3408>
13. Schauss, M. (2018). Like a Thing Forsaken: Beckett, Sebald and the Politics of Materiality (PhD thesis). Department of English and Comparative Literary Studies, University of Warwick. Retrieved from: <https://wrap.warwick.ac.uk/id/eprint/129519>

“THE OBJECT WORLD” OF WAR: PSYCHOLOGICAL EXPERIENCE IN T. O’BRIEN’S NOVEL THE THINGS THEY CARRIED

Sarzhynska Kateryna Oleksandrivna

Lecturer at the Department of Language Training and Humanities

Dnipro State Medical University

9 Volodymyr Vernadskyi, Str., Dnipro, Ukraine

<https://orcid.org/0000-0002-7190-0087>

*The article examines the role of material objects in the novel *The Things They Carried* by American writer Tim O’Brien as a key means of representing the psychological experiences of soldiers within the war discourse. The relevance of the study is determined by the need for a deeper understanding of how a literary text conveys the traumatic experience of war through the interaction of the physical and internal dimensions of human existence. The focus is on the “object world” of the novel, which goes beyond purely utilitarian functions and acquires symbolic, psychological, and narrative significance. It is demonstrated that material objects in the novel perform a range of important functions: they act as carriers of memory, means of expressing emotions, tools for maintaining psychological balance, and factors in shaping the characters’ identities. The application of the “material turn” and “thing theory” approaches allows objects to be considered active agents that create meaning, influence characters’ behavior, and organize the narrative. The study analyzes how individual objects reflect the internal states of characters, their fears, hopes, and moral dilemmas, and serve as psychological “anchors” in extreme conditions of war. Particular attention is given to the relationship between the material and immaterial “burden” that soldiers carry. Alongside physical objects, there exists an invisible psychological weight – fear, shame, guilt, memories, and recollections of past experiences – which is often equal to or greater than the physical load. These internal burdens shape moral dilemmas and influence decision-making in critical situations. These emotional weights do not disappear with the end of the war but continue to shape the lives of the characters, affecting their actions and worldview. The study concludes that material objects in the novel are not passive details but active elements of the literary structure, through which the complex nature of war experience is revealed as a combination of physical, psychological, and moral dimensions.*

Key words: *war prose, material objects, “object world,” thing theory, psychological experience, symbolism of objects, war trauma, memory, emotional burden.*

Стаття поширюється на умовах
ліцензії відкритого доступу
(CC BY 4.0)

Дата першого надходження статті до видання: 25.03.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 21.04.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 15.05.2026